

РЕШЕНИЕ

№ 239

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6472** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.197 ал.2, ал.3 и ал.4 от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на Д. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], срещу Решение № ПО-58/17.06.2021г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставил без уважение жалбата по административен ред срещу Разпореждане с изх. № С210022-023-0001263/27.04.2021г., издадено от Б. Х. -Т., главен - публичен изпълнител при ТД на НАП - С., Дирекция "Събиране".

С жалбата се иска от съда да отмени обжалваното Решение, като необосновано и незаконосъобразно, твърди се и нищожност на решението, предвид произнасяне по идентично ПНОМ по същата извършвана проверка за сума много по-голяма от процесната. Твърди се и липса на обезпечителна нужда. Твърди се че не е установено въз основа на какви факти и обстоятелства е прието, че са налице предпоставките на чл.121 ал.1 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни марки. Твърди се липса на мотиви относно твърдяното бъдещо затруднение за събиране на посочените предполагаеми задължения. Твърди се че жалбоподателят разполага с доходи, които да покрият размера на разходите му, поради което не приема за основателен извода на органите по приходите, за недостиг на парични средства. Твърди се, че липсва обезпечителна нужда.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Д., който поддържа

жалбата и направените с нея искания. Претендира присъждане на разноски за внесената държавна такса, не претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП чрез юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да се произнесе с акт, с който да потвърди обжалваното в настоящото производство решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следните обстоятелства по делото:

От събраните по делото доказателства се установява, че срещу Д. Д. Г. е издадена Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221420001078-020-001/25.02.2020г., като ревизията следва да обхване данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2019г. срещу Д. Д. Г.. След няколко издадени ЗИЗВР, срокът за приключване на ревизията е продължен до 29.10.2021г.

Срещу Д. Д. Г. е било издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С210022-023-0001263/27.04.2021г. на основание чл.121 ал.1 от ДОПК. Прието е че ще бъде затруднено събирането на публично вземане в предполагаем размер 90927.55лева, в това число главница 68509.74 и лихва 22417.81лева, към 23.04.2021г. Постановлението е наложено с цел обезпечаване на очакваното публично вземане на основание чл.121 ал.1 от ДОПК са били наложени обезпечителни мерки – Възбрана върху следните недвижими имоти:

1 / 2 идеална част от самостоятелен обект жилище 134кв.м., в това число таван и общи части на сградата от сграда К. 68134.102.2.1.4, СОС с К. № 68134.102.2.1.4, находящ се в обл.С., общ.С., [населено място], район С. [улица] ет.3. – от многофамилна б етажна жилищна сграда, с подробно описани съседни самостоятелни обекти с посочена данъчна оценка 195746.70лева за съответната част. Обезпечението е наложено до размера на предполагаемия дълг. ПНОМ е било надлежно връчено на 04.06.2021г. по електронен път, видно от приложеното за това Удостоверение. Заявлението за вписване на възбраната в Службата по вписвания С. , заедно с екземпляри от ПНОМ и кадастрална карта на СОС с изх.№68134.102.2.1.4 е депозирано на 29.04.2021г. с вх.№28369/29.04.2021г.

Срещу ПНОМ е била подадена жалба от Д. Д. Г. до Директора на ТД на НАП С., която е била разгледана и по същата е налице произнасяне с Решение №ПО-58/17.06.2021г. С Решението подробно са обсъдени възраженията на Д.Г., като същите са приети за неоснователни и жалбата му е оставена без уважение.

По делото е приложена административната преписка. Към преписката са приложени постановления за налагане на обезпечителни мерки, заповеди за възлагане на ревизия, искане за предварително обезпечаване на задължения, справка за имуществото на Д. Г., заявление за вписване на възбраната до Агенцията по вписванията, жалба, Решение

№ПО-58/17.06.2021г., заповед за компетентност на органа издал акта и др.

Административен Съд С. - град, III отделение, 74 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197 от ДОПК от Д. Г., за когото е налице правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № ПО-58/17.06.2021г. на териториалния директор на ТД на НАП - С., е издадено от компетентен орган. Спазена е изискуемата писмена форма. Решението е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Спорни въпроси между страните са нищожност на решението, предвид произнасяне по идентично ПНОМ по същата извършвана проверка за сума много по-голяма от процесната. Твърдение за липса на обезпечителна нужда. Твърдение за липса на предпоставките на чл.121 ал.1 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Твърдение за липса на мотиви относно твърдяното бъдещо затруднение за събиране на посочените предполагаеми задължения. Твърди се и че жалбоподателят разполага с доходи, които да покрият размера на разходите му, поради което не приема за основателен извода на органите по приходите, за недостиг на парични средства. Твърди се също, че липсва обезпечителна нужда.

В процесния случай не се спори, че на Д. Д. Г. е възложена ревизия, която следва да определи задълженията на физическото лице за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ, за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2019г. В производството са били издадени няколко ЗИЗВР, с които е продължаван срока за приключване на ревизията.

В Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е било получено мотивирано Искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки с вх. № Р-22221420001078-039-002/26.04.2021г. по описа на ТД на НАП С., от главен инспектор по приходите Р.З., в качеството и на ръководител на ревизията. Същата е била възложена със ЗВР № Р-22221420001078-020-001/25.02.2020г. и срок на приключването и 29.10.2021г. В този смисъл съдът констатира, че липсват допуснати нарушения на процесуални и материално правно норми на ДОПК.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство, което се извършва само по време на всяко производство, каквото в случая се явява ревизионното производство. Съдът споделя разбирането, че обезпечителните мерки в условията на едно бъдещо /предполагаемо/ вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията,

представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес и налагането на предварително обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

Предвид изложеното и съдът намира че е неоснователно твърдението а жалбоподателя за липса на основание за налагане на ПОМ, тъй като няма установени задължения по основание и размер. Както правилно е отразено в обжалваното Решение, целта на обезпечителните мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на субекта и да му се отнеме възможността да се разпорежи с активите си преди да е започнала процедура по принудително събиране.

Не отговаря на истината твърдението на жалбоподателя, че в ПНОМ не е посочен вида и размера на очакваното публично вземане. Безспорно е посочено в ПНОМ, че се касае за задължение на ФЛ за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ, за периода 01.01.2014г.-31.12.2019г., като предполагаемия размер на вземането 90927.55лева в това число са посочени главницата и лихвата до 23.04.2021г.

Съдът намира за неоснователно и възражението за незаконосъобразност на ПНОМ, поради допуснати нарушения на законовите правила. При разглеждане на материалите по делото такива нарушения не бяха констатирани. Ясно е че публичният изпълнител при постъпване на искане за предварително обезпечение действа при условията на обвързана компетентност. Ревизиращия орган е посочил в искането си за предварително обезпечение, че с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, моли да бъде наложена възбрана върху S от недвижим имот, като е посочен очаквания размер на задълженията, които ще бъдат установени с РА. Изрично е било отбелязано, че обезпечението следва да се счита за наложено до размера на предполагаемия дълг.

Съдът намира за неоснователно и недоказано възражението на жалбоподателят, че ПНПОМ е издадено без обезпечителна нужда и при свръх обезпеченост. По делото е са представени доказателства за това, че от наложената мярка се спира извършваната от ревизираното лице дейност и същата затруднява някакви негови житейски дейности. Преценката на възможното затруднение е направена при съпоставка на предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Следва да се отбележи и факта, че ревизията е извършвана срещу физическо лице и същото няма основна дейност, която да е възпрепятствана.

По делото не са представени доказателства жалбоподателят да се е възползвал от възможността за замяна на наложените му ПОМ по реда на чл.199 от ДОПК. Длъжникът не е представил в пари неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. На жалбоподателят не е осуетена възможността да поиска замяна на обезпечението и да предложи друго равностойно такова.

Публичният изпълните е направил проучване на имущественото състояние на лицето, което е описано и в мотивите на постановлението.

Постановлението е мотивирано, като публичният изпълнител е анализирал наличната

информация, както и информацията от публичните регистри и регистрите достъпни за служителите на НАП. След този анализ е констатирано, че лицето притежава 4бр. МПС, за които няма данни за балансова или застрахователна стойностна. Установено е че жалбоподателят има недвижими имоти, за които ПИ е преценил, че могат да се използват за обезпечение на предполагаемия размер на дълга. При анализа е установено, че може да се използва за обезпечаване на вземането някой от имотите в [населено място], за които има данни за данъчна оценка и кадастрална скица, като е съобразен и размера на предполагаемия дълг.

С наложената обезпечителна мярка, съдът намира, че публичния изпълнител не е възпрепятствал ползването на възбранения имот, с който се обезпечава бъдещо вземане.

Относно твърдението, че обжалваното постановление се явява нищожно, тъй като било налице произнасяне от съд с влязло в сила Решение по друго, предходно ПНПОМ по чл.121 от ДОПК, но по отношение на същите страни, за същата ревизия и за същия имот, съдът намира същото за неоснователно.

В действителност е налице произнасяне на АССГ – с Решение №582 от 03.02.2021г., с което е отменено по жалба на Д.Г. Решение №ПО-67 от 06.04.2020г. на зам.директора на ТД на НАП С., с което е оставена като неоснователна жалба вх.№94-Д-167 от 31.03.2020г., подадена срещу ПНПОМ №С202225-022-0000773 от 04.03.2020г. Със същото Решение, съдът е приел, че ПНПОМ и Решението на зам.директора на ТД на НАП, с което същото е потвърдено са немотивирани, като е изложил подробни доводи в тази насока.

Настоящия състав на съда намира, че в конкретния случай, Решението на директора на ТД на НАП С. №ПО-58/17.06.2021г. и ПНПОМ №С210022-023-0001263/27.04.2021г., са правилни, мотивирани и законосъобразни. Процесните Решение и ПНПОМ са издадени след влизане в сила на Решение на АССГ №582 и по отношение на тях няма друго произнасяне от съд.

Във връзка с изложеното съдът намира, че с оспореното решение на Директора на ТД на НАП, [населено място] правилно е оставена без уважение жалбата на Д. Г. срещу ПНПОМ № С210022-023-0001263/27.04.2021г., издадено от Б. Х. – Т. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Предвид този изход на делото, съдът следва да разгледа искането на ответника за присъждане на разноски, направено своевременно в ход по същество от юрисконсулт П. и от представения списък с разноски и становището на адв.Д. за прекомерност на претендираното юрисконсултско нъзнаграждение.

Предвид на изложеното, съдът намира, че с оглед предмета и сложността на делото, което е разгледано в едно съдебно заседание, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на ТД на НАП С. в размер на 200.00лева.

На основание изложеното и чл.197 ал.2,3 и 4 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Д. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], срещу Решение № ПО-58/17.06.2021г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставил без уважение жалбата по административен ред срещу Разпореждане с изх. № С210022-023-0001263/27.04.2021г., издадено от Б. Х. -Т., главен - публичен изпълнител при ТД на НАП - С., Дирекция "Събиране".

ОСЪЖДА Д. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място] да заплати на Национална агенция за приходите чрез директора на ТД на НАП - С. сума в размер на 200,00 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: